

ZÁKON č. 148/2023 Sb.

ze dne 10. května 2023

O JEDNOTNÉM ENVIRONMENTÁLNÍM STANOVISKU

ve znění zákona č. 465/2023 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět a účel úpravy

Tento zákon upravuje postup a působnost správních orgánů při vydávání jednotného environmentálního stanoviska za účelem zajištění veřejného zájmu na ochraně životního prostředí jako celku a přispění k udržitelnému rozvoji při rozhodování v řízení o povolení záměru podle stavebního zákona nebo navazujícím řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „následné řízení“).

K § 1

Ustanovení vymezuje předmět a účel úpravy zákona. Obecným cílem zavedení jednotného environmentálního stanoviska je zjednodušení a zpřehlednění povolenacích procesů v oblasti ochrany životního prostředí, a to jak pro žadatele, tak pro správní orgány, za současného zachování jejich potřebné odbornosti a schopnosti plnohodnotně hájit veřejný zájem na ochraně životního prostředí jako celku a přispět k udržitelnému rozvoji.

Zákon byl přijat společně s novelou stavebního zákona a jejich společným cílem je mimo jiné ponechat rozhodování o otázkách z oblasti ochrany životního prostředí na správních orgánech, které k tomu mají adekvátní kompetence a zkušenosti, neumožnit tedy přechod rozhodování o těchto otázkách na stavební úřady. V takovém případě by se totiž vyhodnocování dopadů záměru na životní prostředí odehrávalo pouze v rámci řízení o povolování záměru jako interní proces probíhající na stavebních úřadech.

Postupem ve smyslu § 1 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, se rozumí jakákoliv činnost správních orgánů směřující k vydání JES. Zahnuje předběžnou konzultaci jako první možný úkon správního orgánu vůči žadateli o vydání JES, proces posuzování úplnosti žádosti a odstraňování jejich případných vad, vyhodnocování vlivů záměru na všechny dotčené složky životního prostředí jako zásadní fázi procesu vydávání JES, žádost o změnu JES či prodloužení jeho platnosti, a případný přezkum vydaného JES.

Zákon deklaruje jako cíl postupu správních orgánů zajištění veřejného zájmu na ochraně životního prostředí. Mezi obecné zásady správního řízení patří povinnost správních orgánů

dbát na to, aby bylo přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem (viz § 2 odst. 4 spr. řádu). Veřejný zájem je neurčitým právním pojmem se značnou šíří jeho možných výkladů, jimž se věnuje četná odborná literatura (např. Gerloch, 2009). K vzájemnému poměřování veřejných zájmů se opakovaně vyjádřil Ústavní soud, např. v nálezu Pl. ÚS 24/04, v němž ÚS uvádí, že „veřejný zájem v konkrétní věci je zjišťován v průběhu správního řízení na základě poměřování nejrůznějších partikulárních zájmů, po zvážení všech rozporů a připomínek. Z odůvodnění rozhodnutí, jehož ústředním bodem je otázka existence veřejného zájmu, pak musí zřetelně vyplynout, proč veřejný zájem převážil nad řadou soukromých, partikulárních zájmů. Veřejný zájem je třeba nalézt v procesu rozhodování o určité otázce (typicky např. o vyvlastňování), a nelze jej v konkrétní věci a priori stanovit. Z těchto důvodů je zjišťování veřejného zájmu v konkrétním případě typicky pravomocí moci výkonné, a nikoli zákonodárné“ [nález ÚS ze dne 28. 6. 2005 sp. zn. Pl. ÚS 24/04, č. 327/2005 Sb., dostupné z: <http://nalus.usoud.cz>]. V právním řádu jsou některé zájmy společnosti označeny za veřejný zájem přímo zákonem, např. v § 58 zák. o ochraně přírody a krajiny, dle něhož je veřejným zájmem ochrana přírody a krajiny. Podobně tedy zákon o JES stanoví, že zájem na ochraně životního prostředí je veřejným zájmem.

Předmětem ochrany je životní prostředí jako celek. Jedná se o výraz integrace, která je jedním z hlavních principů JES. Díky integraci jednotlivých dotčených zájmů v oblasti ochrany životního prostředí do jednoho procesu vyhodnocování vlivů na ně má příslušný orgán JES možnost vyhodnotit vlivy záměru komplexně, tedy nejen z hlediska jednotlivých dotčených zájmů, avšak jako souhrnné vlivy na všechny tyto složky (blíže k tomuto v komentáři k § 6).

Ustanovení § 1 zák. o JES deklaruje zájem na udržitelném rozvoji. Principy udržitelného rozvoje v prostředí České republiky stanovuje mj. Strategický rámec Česká republika 2030. Proklamované cíle udržitelného rozvoje směřují do celého spektra lidských činností, patří mezi ně cíle jako

- a) zajistit přístup k cenově dostupným, spolehlivým, udržitelným a moderním zdrojům energie pro všechny,
- b) zajistit zdravý život a zvyšovat jeho kvalitu pro všechny v jakémkoli věku,
- c) vytvořit inkluzivní, bezpečná, odolná a udržitelná města a obce,
- d) přijmout bezodkladná opatření na boj se změnou klimatu a zvládnání jejich dopadů,
- e) chránit, obnovovat a podporovat udržitelné využívání suchozemských ekosystémů, udržitelně hospodařit s lesy, potírat rozšiřování pouští, zastavit a následně zvrátit degradaci půdy a zastavit úbytek biodiverzity, ale rovněž i
- f) vybudovat odolnou infrastrukturu, podporovat inkluzivní a udržitelnou industrializaci a inovace.

Základní dokumentem v této oblasti je Agenda 2030 pro udržitelný rozvoj, přijatá v září 2015 na summitu OSN, včetně části Cíle udržitelného rozvoje (Sustainable Development Goals).

Vydávání JES podléhá záměry, které jsou následně povolovány podle stavebního zákona, a dále záměry, jež podléhají posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona na posuzování vlivů na ŽP, a to i v případě, kdy podléhají následnému povolování podle jiného než stavebního zákona, např. podle zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon). Zákon pro všechna tato řízení zavádí zkratku následné řízení (blíže k tomu v komentáři k § 2).

V režimu tohoto zákona jsou řešeny i záměry, které z hlediska ochrany životního prostředí vyžadují pro jejich následné povolení pouze jediný správní úkon podle některého

z dotčených zákonů. Pro takové záměry se rovněž vydává JES. V průběhu legislativního procesu zákonodárce pracoval s variantou, že budou tyto, tzv. jednoaktové záměry, z režimu JES vyloučeny a budou se vydávat samostatně. Důvodem zvoleného řešení byla snaha o přehlednost a srozumitelnost pro žadatele i správní orgány s tím, že je nutné minimalizovat vícekolejnost postupů při vydávání správních aktů. Tato vícekolejnost může v praxi správních orgánů přinášet spíše zmatky a způsobovat potenciální chyby v jejich postupu a vydaných aktech, než aby přispěla ke zrychlení a zjednodušení povolování záměrů. Nadto by mohla vyvolat pochybnosti v okamžiku, kdy by bylo následně, po vydání takového samostatného správního úkonu, shledáno správním orgánem, že měl být vydán současně ještě další správní úkon, a oba tak měly být zahrnuty do JES.

Ostatní zde neuvedené záměry jsou řešeny mimo režim JES.

JES je závazným stanoviskem podle § 149 spr. řádu. Nejedná se tedy o samostatné rozhodnutí, řízení směřující k jeho vydání není správním řízením ve smyslu správního řádu. Blíže k atributům závazného stanoviska (dále také ZS) především v komentáři k § 6.

Související ustanovení:

§ 2 – jednotné environmentální stanovisko, § 6 – náležitosti jednotného environmentálního stanoviska

Související předpisy:

§ 15 a násl. stavebního zákona, – § 2 odst. 4 a § 149 spr. řádu, – § 58 zák. o ochraně přírody a krajiny, – § 3 zák. o posuzování vlivů na ŽP, – § 27 horního zákona, § 17 a 18 zák. č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

Související judikatura:

■ nálež ÚS ze dne 28. 6. 2005 sp. zn. Pl. ÚS 24/04, č. 327/2005 Sb.

Související literatura:

GERLOCH, A. Veřejný zájem. In: HENDRYCH, D. a kol. *Právníký slovník*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009.

§ 2

Jednotné environmentální stanovisko

(1) **Jednotným environmentálním stanoviskem je závazné stanovisko k vlivům na životní prostředí u záměru, který podléhá povolování podle stavebního zákona nebo posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „záměr“), které se vydává namísto správních úkonů stanovených jinými právními předpisy v oblasti ochrany životního prostředí¹⁾.**

(2) **Jedná-li se o záměr, pro který je vydáváno rámcové povolení podle stavebního zákona, vydává se jednotné environmentální stanovisko jako podklad pro povolení záměru podle stavebního zákona. Jednotné environmentální stanovisko, ani správní úkony, namísto nichž se podle odstavce 1 jednotné environmentální stanovisko vydává, se s výjimkou správních úkonů podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí před vydáním rámcového povolení podle stavebního zákona nevydávají.¹⁾**

¹⁾ Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo

chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o

prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

Přehled výkladu:

K § 2

K odst. 1

- I. Okruh správních úkonů, namísto nichž se JES vydává
 - II. Opomenutí správního úkonu
 - III. Závazné stanovisko k posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP
 - IV. Správní úkony vyňaté z JES
 - V. Koordinované závazné stanovisko (koordinované ZS)
 - VI. Okruh záměrů v režimu zákona o JES
 - VII. Organizační struktura příslušných orgánů
 - VIII. Zvláštní odborná způsobilost
- K odst. 2

K § 2

Ustanovení § 2 vymezuje základní souvislosti vztahující se k JES a jeho vydávání, především okruh záměrů, pro něž je JES vydáváno jako podkladový akt ve vazbě na uvedený seznam právních předpisů, jež upravují jednotlivé správní úkony, namísto nichž se JES vydává. V komentáři k tomuto ustanovení jsou popsány vazby na stavební zákon s akcentem na povinnost vydávat ve stanovených případech koordinovaná závazná stanoviska. Odstavec 2 vymezuje specifika vydávání JES u záměrů podléhajících rámcovému povolení podle stavebního zákona.

Zákon používá pojmu správní úkon jako souhrnného termínu pro vyjádření, závazná stanoviska a rozhodnutí vydávaná podle jednotlivých zákonů v oblasti životního prostředí.

K odst. 1

JES se vydává namísto jednotlivých správních úkonů stanovených jinými právními předpisy v oblasti ochrany životního prostředí. Tyto správní úkony tedy nejsou vydávány samostatně podle jiných právních předpisů, což je v každém z potenciálně dotčených zákonů výslovně uvedeno v tzv. integrační formuli. Ta stanoví, že se konkrétní vyjádření,

souhlasy, závazná stanoviska či jiné správní úkony podle daného právního předpisu nevydávají, jedná-li se o záměr, který vyžaduje JES. Je-li tedy pro účely následného povolování záměru vydáváno JES, nahradí všechny uvedené správní úkony, které by byly pro účely povolování záměru vydávány samostatně. U rozhodnutí je z důvodu nezbytnosti zachování formy výslovně v § 18 odst. 1 komentovaného zákona stanoveno, že je-li právě rozhodnutí správním úkonem, který se u záměrů podléhajících vydání JES nevydává, je toto rozhodnutí součástí výrokové části rozhodnutí v následném řízení. To je příklad povolení ke kácení dřevin podle § 8 zák. o ochraně přírody a krajiny (a s ním spojeného uložení náhradní výsadby podle § 9 odst. 1 citovaného zákona), rozhodnutí o výjimkách ze zákazů v případě ochrany památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 zák. o ochraně přírody a krajiny, stanovení odchylného postupu podle § 5b odst. 1 téhož zákona, povolení výjimky ze zákazu ničit, poškozovat nebo upravovat jeskyně podle § 10 odst. 2 zák. o ochraně přírody a krajiny a odnětí pozemků plnění funkcí lesa podle § 16 lesního zákona. Při vydávání JES se v těchto případech žádost ve vztahu k předmětu nahrazovaného rozhodnutí posoudí obsahově, příslušný orgán JES provede potřebné uvážení, vyjádří závěr ohledně přípustnosti či nepřípustnosti záměru ve vztahu k chráněným zájmům a stanoví případné podmínky, avšak formálně je správním úkonem vydáváním namísto těchto rozhodnutí až rozhodnutí v následném řízení, které závěry a podmínky obsažené v JES převezme do výrokové části. Správní orgán, který vydává rozhodnutí v následném řízení, tak formálně vede správní řízení podle příslušného zákona v oblasti ochrany životního prostředí, dle nějž se předmětné rozhodnutí vydává (srov. rozsudek NSS dne 23. 6. 2023 č. j. 4 As 33/2023-26). U dvou z výše uvedených konkrétních správních úkonů podle zákona o ochraně přírody a krajiny (povolení ke kácení dřevin a výjimky ze zákazů v případě ochrany památných stromů, a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů) je umožněna účast veřejnosti v následném řízení, a to za podmínek stanovených § 70 odst. 3 citovaného zákona. Blíže k účasti veřejnosti v komentáři k novele zákona o ochraně přírody a krajiny.

I. Okruh správních úkonů, namísto nichž se JES vydává

Výčet zákonů upravujících správní úkony, namísto nichž se vydává JES, je uveden v poznámce pod čarou č. 1 k § 2. Původní snahou zákonodárce bylo neuvádět uzavřený výčet správních úkonů a ponechat jej plně na znění integračních formulí obsažených v jednotlivých zákonech. Na základě připomínek v meziresortním připomínkovém řízení však zákonodárce přistoupil k taxativnímu výčtu, kterého je dosaženo právě spojením poznámky pod čarou č. 1 v zákoně o JES a znění integračních formulí ve všech dotčených zákonech v oblasti životního prostředí. V některých zákonech, např. v zákoně o ochraně přírody a krajiny, je výčet všech takových správních úkonů uveden v jednom ustanovení (§ 83 odst. 8), v některých je integrační formule uvedena u konkrétních správních úkonů; vždy je však nepochybné, namísto kterých správních úkonů se JES vydává. Jedná se o tyto:

- **Geologie (zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích)**
 - Vyjádření v území se zvláštními podmínkami geologické stavby, zejména s předpokládanými ložisky nerostů nebo se zvlášť nepříznivými inženýrskogeologickými poměry (§ 13 odst. 3)
- **Ochrana přírody a krajiny (zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny)**
 - Zásah do významného krajinného prvku (§ 4 odst. 2)
 - Zabránění úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů (§ 5 odst. 3)

- Odchylný postup při ochraně volně žijících ptáků (§ 5b odst. 1)
- Povolení ke kácení dřevin a uložení náhradní výsadby (§ 8 odst. 1 a § 9 odst. 1)
- Povolování výjimek ze zákazů ničit, poškozovat nebo upravovat jeskyně (§ 10 odst. 2)
- Zásah do krajinného rázu (§ 12 odst. 2)
- Souhlas k činnostem v ochranném pásmu zvláště chráněných území (dále také ZCHÚ) (§ 37 odst. 2)
- Souhlas k činnostem v ochranném pásmu památného stromu (§ 46 odst. 1)
- Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů (§ 56 odst. 1)
- Souhlas se zřízením nebo zrušením účelových komunikací, stezek a pěšin (§ 63 odst. 1)
- **Zemědělský půdní fond (zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu)**
 - Souhlas s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu (dále také ZPF) (§ 9)
- **Státní správa lesů (zákon č. 189/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů)**
 - Souhlas s dělením lesních pozemků (§ 12 odst. 3)
 - Souhlas s dotčením pozemků určených k plnění funkcí lesa (dále také PUPFL) (§ 14 odst. 2)
 - Odnětí pozemků z PUPFL (§ 16)
- **Posuzování vlivů na životní prostředí (zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů)**
 - Závazné stanovisko k posouzení vlivů záměru na životní prostředí (§ 9a)
- **Ochrana vod (zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů)**
 - Souhlas ke stavbám a činnostem, k nimž není třeba povolení podle vodního zákona (§ 17 odst. 1)
 - Stanovisko k řízením podle některých zákonů (§ 104 odst. 3)
- **Pohřebnictví (zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů)**
 - Stanovisko ke zřízení veřejného pohřebiště (§ 17 odst. 2)
- **Ochrana ovzduší (zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší)**
 - Závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího vyjmenovaný stacionární zdroj [§ 11 odst. 2 písm. b)]
 - Závazné stanovisko k povolení záměru dálnice a silnice I. třídy v zastavěném území či parkoviště s kapacitou nad 500 míst [§ 11 odst. 2 písm. d)]
- **Prevence závažných havárií (zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů)**
 - Závazné stanovisko při povolování nového objektu (§ 49 odst.3)
 - Závazné stanovisko při realizaci nové stavby (mimo jednoduché stavby) v dosahu havarijních projevů stávajícího objektu (§ 49 odst. 4)
- **Odpady (zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech)**
 - Stanovisko k terénním úpravám a odstranění stavby [§ 146 odst. 3 písm. a)]
 - Vyjádření k nakládání s odpady ke změně dokončené stavby [§ 146 odst. 3 písm. b)]
 - Vyjádření ke zřízení zařízení určeného pro nakládání s odpady [§ 146 odst. 3 písm. c)]

Zahrnutí konkrétních správních úkonů z výše uvedených se odvíjí od požadavků stanovených jednotlivými složkovými předpisy. Jsou-li tedy naplněny jejich podmínky pro vydání konkrétních správních úkonů, jsou tyto obligatorně součástí JES. Příslušný orgán je tím, kdo musí vyhodnotit, jaké správní úkony je nezbytné pro záměr, jenž je předmětem žádosti o vydání JES, vydat. Nelze tedy plnou odpovědnost za úplnost žádosti přenést na žadatele. Je úlohou správního orgánu, aby byly v JES zahrnuty všechny vyžadované správní úkony. Pokud žádost neobsahuje podklady pro některé z nich, vyzve příslušný orgán žadatele v souladu s § 3 odst. 3 komentovaného zákona k doplnění žádosti.

Správní úkony, které příslušný orgán identifikuje podle výše uvedeného, nemohou být vydány samostatně podle právních předpisů, které je upravují, správními orgány, které by k tomu na základě těchto právních předpisů byly příslušné, ale jsou obligatorní součástí JES. Obráceně platí, že do JES nemohou být zahrnuty správní úkony, jejichž vydání jako součást JES není s ohledem na znění integračních formulí obsažených v jednotlivých zákonech v oblasti ochrany životního prostředí ve vztahu k povaze a okolnostem záměru možné.

II. Opomenutí správního úkonu

Správní úkony, namísto nichž se vydává JES, musí být do JES zahrnuty, není možné je vydávat samostatně. V praxi však může dojít k opomenutí jednoho či více správních úkonů při vydání JES, a to jak z důvodu pochybení správního orgánu, tak z toho důvodu, že potřeba vydání předmětného správního úkonu vyvstala až po podání žádosti, příp. až po vydání JES.

Nastalou situaci je možné vždy řešit prostřednictvím využití řádných opravných prostředků, tedy změny či zrušení JES v rámci jeho přezkumu (podle § 149 odst. 7 i 8 spr. řádu), k němuž je příslušný nadřízený správní orgán příslušného orgánu. Jedná-li se o odvolání, lze podle názoru autorů uvažovat o využití autoremedury. Příslušný orgán, který JES vydal, jej tak může sám změnit, pokud odvolání plně vyhoví.

Druhou možnost poskytuje správním orgánům stavební zákon. V souladu s jeho § 3 odst. 1 může dotčený orgán vydat nové závazné stanovisko na základě nově zjištěných skutečností, které nemohly být zjištěny dříve, nebo na základě změny právních předpisů, a pokud se jimi změnilly podmínky, za kterých bylo závazné stanovisko vydáno; to platí pouze v rozsahu změny podmínek. Uvedený postup se jeví jako vhodný např. v situacích, kdy dojde po vydání JES k objevení výskytu zvláště chráněného druhu živočicha, a je proto třeba, aby byla v rámci JES vydána výjimka podle § 56 odst. 1 zák. o ochraně přírody a krajiny. Jak již bylo řečeno výše, není možné vydat tuto výjimku samostatně, neboť je obligatorní součástí JES. Jedná se o novou okolnost, která má zjevně vliv na podmínky, za kterých bylo závazné stanovisko vydáno. Příslušný orgán tedy může vydat nové JES, jehož součástí bude i druhová výjimka. Při tom je vázán předchozím vyhodnocením ostatních okolností při vydávání předchozího JES, avšak pokud na tyto okolnosti může mít vliv nově zjištěná okolnost týkající se zvláště chráněných druhů, upraví, resp. přehodnotí, v novém JES i další oblasti. Původní vydané JES se tímto novým nahrazuje, není třeba jej formálně rušit.

V důsledku nově zjištěné okolnosti, která vyvolává potřebu zahrnout do JES správní úkon, jenž v něm dosud zahrnut nebyl, může dojít k přesunu působnosti k vydání JES na nadřízený správní orgán. Vydal-li tedy původní JES OÚ ORP, a nově zjištěnou okolností je právě výše uvedený výskyt zvláště chráněného druhu živočicha, je příslušným orgánem

KÚ, nikoli OÚ ORP. Je tedy zjevné, že nové JES postupem podle § 3 odst. 1 stavebního zákona nevydá OÚ ORP, avšak KÚ. Podle názoru autorů komentáře není ani v tomto případě nezbytné již vydané JES formálně rušit, neboť se nově vydaným nahradí. Je však přípustný i výklad, dle něhož musí být nejprve původní JES vydané OÚ ORP zrušeno v přezkumu. Otázkou v takovém případě je, zda lze za nezákonné označit JES, které bylo vydáno zcela v souladu se zákonem a vadou jej dodatečně zatížila nově zjištěná okolnost.

Teoreticky přichází v úvahu možnost řešit opomenutí ještě dalším způsobem, a sice vydáním nového JES *ex officio*, bez ohledu na to, zda se jedná o okolnost, která nemohla být zjištěna dříve. Takovou možnost otevírá judikát NSS č. j. 1 As 68/2008-126 ze dne 17. 12. 2008. Ten vychází ze zásady, že závazné stanovisko je podkladovým aktem, který váže pouze správní orgány a nemá účinky navenek (nelze je proto považovat za správní akty zakládající, měnící či rušící práva a povinnosti). Vůči adresátovi směřují subsumované akty teprve prostřednictvím finálního aktu. Z toho vyplývá, že na ně nelze bez dalšího aplikovat plně ustanovení o správním řízení v užším slova smyslu, tedy ani pravidlo o vázanosti dotčeného orgánu státní správy svým rozhodnutím (resp. souhlasem, závazným stanoviskem atd.). Příslušný orgán proto může kdykoliv během řízení, odůvodňuje-li to změna okolností záměru, přehodnotit své již vydané JES, vyžádat si doplnění podkladů a na jejich základě vydat nové stanovisko. S tímto výkladem se ztotožňuje i vybraná odborná literatura (viz např. Potěšil, Hejč, Rigel, Marek, 2020).

Podle názoru autorů se jedná o výklad značně odvážný, který má potenciál narušit právní jistotu všech dotčených subjektů, tedy žadatele, ale i stavebního úřadu, který s vydaným JES dále pracuje. Je třeba upozornit na to, že JES je závazným stanoviskem vydávaným výhradně na žádost, což by výše naznačeným postupem bylo značně zrelativizováno.

V případě, kdy by příslušný orgán přistoupil k vydání nového JES z vlastní iniciativy, předchozí vydaný JES se tím plně nahrazuje. Byť to není s ohledem na výše uvedené možné výslovně vyloučit, není vhodné uvažovat o vydání nového JES po konzumaci již vydaného JES následným rozhodnutím. Takový krok by mohl výrazně narušit právní jistotu žadatele a byl by v rozporu se zásadami správního řízení. V případě, kdy již byl JES konzumován v následném rozhodnutí, je možné ovlivnit jeho podobu již pouze prostřednictvím opravných prostředků podle § 149 odst. 7 spr. řádu, je-li následné rozhodnutí napadeno odvoláním, nebo § 149 odst. 8 spr. řádu, byl-li dán podnět k přezkumu. Tento podnět může dát mimo jiné také příslušný orgán, který JES vydal.

III. Závazné stanovisko k posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP

JES může fakultativně zahrnout i posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na ŽP. Ustanovení § 1 odst. 4 citovaného zákona stanoví, že záměry podléhající posouzení podle zákona o posuzování vlivů na ŽP jsou zároveň předmětem JES. Závazné stanovisko podle § 9a citovaného zákona se v takovém případě vydává současně jako JES. To však platí pouze pro záměry, u nichž oznamovatel požádá současně s předložením dokumentace o vydání JES. Je tedy na volbě oznamovatele, zda si nejprve opatří závazné stanovisko podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP, které následně přiloží jako součást žádosti o JES, nebo zda současně s dokumentací předloží příslušnému úřadu žádost o vydání JES. V takovém případě příslušný úřad provede současně posouzení vlivů záměru ve smyslu citovaného zákona a současně vyhodnocení vlivů záměru

na životní prostředí ve smyslu zákona o JES. Vztah těchto dvou zákonů je upraven právě v § 1 odst. 4 zák. o posuzování vlivů na ŽP, které stanoví, že „*při vydávání JES k záměrům posuzovaným podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí se postupuje podle zákona o jednotném environmentálním stanovisku a podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí; stanoví-li zákon o posuzování vlivů na životní prostředí něco jiného než zákon o jednotném environmentálním stanovisku, postupuje se podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí*“. Platí tedy, že např. lhůty pro vydání závazného stanoviska, účastenství, okruh dotčených orgánů, zveřejňování a další záležitosti se řídí podle zákona o posuzování vlivů na ŽP, a obecná úprava obsažená v zákoně o JES se na ně použije pouze podřídně.

Záměrem posuzovaným podle zákona posuzování vlivů na ŽP se pro účely tohoto zákona rozumí záměry obligatorně posuzované a záměry, o nichž to příslušný úřad stanovil na základě zjišťovacího řízení. U nich je JES vydáváno současně se závazným stanoviskem podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP, požádá-li o to oznamovatel. U záměrů, o nichž závěr zjišťovacího řízení stanoví, že nepodléhají posouzení vlivů, se postupuje podle zákona o JES, následuje-li řízení o jejich povolení podle stavebního zákona. Nenasleduje-li ani řízení podle stavebního zákona, nepostupuje se u nich v režimu zákona o JES, nýbrž v režimu jiných právních předpisů, a správní úkony jsou pro ně vydávány samostatně.

Podrobněji se procesním specifikům v případech, kdy je JES vydáván současně jako ZS podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP, věnuje zvláštní část komentáře k novele zákona o posuzování vlivů na ŽP.

IV. Správní úkony vyňaté z jednotného environmentálního stanoviska (JES)

Z předmětu JES jsou některé správní úkony vyňaty. Jedná se o správní úkony vydávané podle zákona o ochraně přírody a krajiny pro záměr nebo jeho část nacházející se ve zvláště chráněném území (dále také ZCHÚ), evropsky významné lokalitě (dále také EVL) nebo ptačí oblasti (dále také PO); pro záměr nebo jeho část nacházející se na území národního parku JES rovněž zahrne správní úkony vydávané podle zákona o ochraně ZPF a lesního zákona. Zde uvedené správní úkony totiž podléhají vydání tzv. společného rozhodnutí podle § 83 odst. 9 zák. o ochraně přírody a krajiny, a nejsou proto zahrnuty do JES. Důvodem pro to je skutečnost, že se jedná o nejcennější území z hlediska ochrany přírody, s výrazným veřejným zájmem na jejich ochraně. Státní správu a péči o ně vykonávají speciální orgány ochrany přírody (Správy národních parků, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR). Orgány JES (OÚ ORP, KÚ) nedisponují kompetencemi v ochraně přírody vůči těmto územím a je zcela v souladu s účelem těchto území, aby rozhodování o zásazích do nich bylo předmětem samostatného posouzení a rozhodnutí specializovaných orgánů. Ke společnému rozhodnutí blíže ve zvláštní části komentáře k novele zákona o ochraně přírody a krajiny.

Pro záměry na území ochranných pásem zvláště chráněných území se však jednotné environmentální stanovisko vydává, příslušný orgán je stanoven podle kompetenčních ustanovení zákona o JES. Tato úprava byla do návrhu zákona vložena při jeho projednávání ve vládě a podle názoru autorů se jedná o značně nesystémové řešení, které popírá smysl ochranných pásem ZCHÚ. Pro účely zachování potřebné odbornosti při povolování záměrů umisťovaných na území ochranných pásem ZCHÚ, která mají sloužit jako tzv. nárazníkové zóny s cílem zabránit negativním vlivům na předmět ochrany konkrétního

zvláště chráněného území, považují proto autoři za nanejvýš vhodné a potřebné, aby se příslušný orgán vždy v souladu s § 4 zák. o JES obrátil na příslušnou správu národního parku, Agenturu ochrany přírody a krajiny, příp. KÚ, s žádostí o vyjádření.

V. Koordinované závazné stanovisko (koordinované ZS)

V souvislosti s vydáváním JES je nutné zmínit úpravu § 176 stavebního zákona, dle něhož platí, že „*je-li dotčeným orgánem podle jiného právního předpisu tentýž orgán veřejné správy, vydá namísto jednotlivých vyjádření koordinované vyjádření a namísto jednotlivých závazných stanovisek koordinované závazné stanovisko. Ustanovení správního řádu o společném řízení a ustanovení o řešení rozporů se použijí přiměřeně. Koordinované vyjádření nebo koordinované závazné stanovisko zahrnuje požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které orgán veřejné správy hájí podle jiných právních předpisů*“.

Povinnost vydávat koordinované ZS se tak dotýká orgánů příslušných k vydání JES pouze v případě, že je JES vydáván jako podklad pro stavební záměr, následuje-li tedy po vydání JES řízení o povolení záměru podle stavebního zákona (blíže k okruhu těchto řízení výše v komentáři k § 2 zák. o JES).

Vyžaduje-li záměr, pro nějž se vydává JES, současně vydání ještě dalšího ZS podle jiného právního předpisu tímž správním orgánem (stejným OÚ ORP nebo KÚ), např. závazné stanovisko podle § 14 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále také zákon o státní památkové péči), musí být obě tato ZS, tedy JES i ZS podle zákona o státní památkové péči, vydána jako jedno koordinované ZS. V jeho závěru musí být souhrnně uvedeno, zda je záměr z hlediska všech jím chráněných veřejných zájmů přípustný.

Součástí koordinovaného ZS není závazné stanovisko podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP a rovněž JES, pokud je vydáváno současně jako závazné stanovisko podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP. Tuto výjimku stanovuje § 176 odst. 3 stavebního zákona.

Skutečnost, že jsou ve výše uvedených případech správní orgány povinny vydávat koordinované ZS má kromě organizačních dopadů vliv na běh lhůt v případě, kdy je příslušným správním orgánem OÚ ORP. V takovém případě je lhůta pro vydání JES 30 dní, s možností prodloužení o dalších 30 dní, je-li s ohledem na okolnosti záměru nezbytné obstarat další podklady, provést ohledání na místě nebo jedná-li se o zvlášť složitý případ. V ostatních případech platí standardní lhůty podle § 5 zák. o JES (blíže ke lhůtám v komentáři právě k § 5 zák. o JES).

Koordinované ZS musí obsahovat souhrnný výrok o tom, zda je záměr z hlediska všech dotčených oblastí přípustný. Požadavky stanovené zákonem o JES, resp. jednotlivými právními předpisy v oblasti ochrany životního prostředí, namísto jejichž správních úkonů se JES vydává, však zůstávají nedotčeny a musí být v plné míře zohledněny při vydávání koordinovaného ZS.

Koordinované ZS se liší od JES především povahou výroku. Zatímco JES je z hlediska jeho komplexnosti jedním uceleným ZS s nedělitelným výrokem, jednotlivé výroky koordinované ZS musí být oddělitelné. Důvodem je jejich případný přezkum, k němuž jsou příslušně odlišné správní orgány. Každý z nadřízených správních orgánů musí být schopen přezkoumat část koordinovaného ZS, která spadá do jeho gesce (tedy např. Ministerstvo kultury ZS z hlediska státní památkové péče vydané KÚ v rámci koordinovaného ZS a MŽP JES vydané KÚ v rámci téhož koordinovaného ZS).

Metodické vedení v oblasti vydávání koordinovaných ZS spadá do kompetence MMR jakožto gestora stavebního zákona, o jehož institut se jedná.

Autoři komentáře pro úplnost poukazují na skutečnost, že § 176 stavebního zákona, které upravuje koordinovaná ZS, obsahuje odkaz na přiměřené použití ustanovení správního řádu o společném řízení. Jedná se o § 140 spr. řádu. Jeho odstavec 3 stanoví, že k urychlení řízení nebo z jiného důležitého důvodu lze řízení o jednotlivých otázkách usnesením vyloučit ze společného řízení a rozhodnout o nich samostatně. Autoři komentáře se domnívají, i s ohledem na marginální použitelnost ostatních částí § 140 spr. řádu, že lze možnost vyloučení části, v níž by bylo podle stavebního zákona vydáváno koordinované ZS, vztáhnout právě na JES. Shledá-li tedy příslušný orgán vydávající koordinované ZS, že je důvodné za účelem urychlení řízení o vydání ZS, ale i z jiných relevantních důvodů, vydat JES samostatně a nekoordinovat jej s ostatními ZS, vydá o tom usnesení, které se poznamená do spisu. Vyloučení JES z koordinovaného ZS dává smysl s ohledem na jeho komplexnost a celkovou procesní povahu – jedná se totiž o ZS, do něhož jsou integrovány správní úkony napříč zákony v oblasti ochrany životního prostředí, a těchto úkonů může být až 26. Koordinovat takto integrované stanovisko s dalšími zájmy, které se vztahují ke zcela jiným a nesouvisejícím oblastem, jako je státní památková péče, nemusí být účelné. Autoři komentáře proto považují možnost vyloučit JES usnesením do samostatného procesu za legitimní.

VI. Okruh záměrů v režimu zákona o JES

Záměry, pro něž se vydává JES, jsou v první řadě záměry, které podléhají povolení záměru podle stavebního zákona. Následným řízením ve smyslu zákona o JES je v takovém případě řízení o povolení záměru podle části šesté, hlavy III stavebního zákona. Jedná se o řízení, v němž se vydává povolení stavby nebo zařízení podle § 211 stavebního zákona, změna využití území podle § 213 stavebního zákona, dělení nebo scelování pozemků podle § 217 stavebního zákona, změna záměru před dokončením podle § 224 stavebního zákona, povolení odstranění stavby podle § 247 a násl. stavebního zákona a dodatečné povolení podle § 255 a násl. stavebního zákona. Podléhá-li záměr jinému režimu podle stavebního zákona než jednomu ze zde uvedených, nevydává se pro něj JES. Pokud tedy záměr nepodléhá žádnému z výše uvedených řízení, a přesto vyžaduje pro svoji realizaci vydání vybraných správních úkonů z oblasti ochrany životního prostředí (typicky se může jednat o nestavební činnosti v území), vydají se tyto správní úkony samostatně, nelze je vydat v rámci JES.

Kromě výše uvedených stavebních záměrů podléhají vydání JES ještě záměry, které jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na ŽP, a to i v situaci, kdy následně nepodléhají povolení záměru podle stavebního zákona. Typickým příkladem může být stanovení dobývacího prostoru. Aby byl pro takový záměr vydáván JES, musí podléhat posouzení (je tedy buď zařazen do kategorie č. 1 v příloze č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na ŽP, nebo pro něj byl vydán pozitivní závěr zjišťovacího řízení). Podléhal-li nestavební záměr zjišťovacímu řízení, které však bylo ukončeno vydáním negativního závěru, JES se pro něj nevydává. Obdobně vztahuje-li se na daný záměr výjimka z posuzování podle § 4 odst. 2 a 3 zák. o posuzování vlivů na ŽP.

Následným řízením ve smyslu zákona o JES je tedy v tomto případě jedno, kromě již uvedeného řízení o povolení záměru podle stavebního zákona, z navazujících řízení podle § 3 písm. g) zák. o posuzování vlivů na ŽP, tedy:

- a) řízení o povolení hornické činnosti,
- b) řízení o stanovení dobývacího prostoru,
- c) řízení o povolení činnosti prováděné hornickým způsobem,
- d) řízení o povolení k nakládání s povrchovými a podzemními vodami,
- e) řízení o vydání integrovaného povolení,
- f) řízení o vydání povolení provozu stacionárního zdroje,
- g) řízení o vydání povolení k provozování zařízení určeného pro nakládání s odpady,
- h) řízení, v němž se vydává rozhodnutí nezbytné pro uskutečnění záměru, není-li vedeno žádné z řízení podle bodů 1 až 8, a
- i) řízení o změně rozhodnutí vydaného v řízeních podle bodů 1 až 9 k dosud nepovolenému záměru nebo jeho části či etapě, má-li dojít ke změně podmínek rozhodnutí, které byly převzaty ze stanoviska.

Príslušný orgán by měl být schopen určit, jakému následnému řízení bude záměr podléhat, neboť na základě toho musí stanovovat podmínky JES. Jejich základním atributem je totiž nezbytnost možného převzetí do výroku povolení vydávaného v následném řízení. Pokud tedy záměr podléhá povolení podle stavebního zákona, bude většina podmínek převzata do výroku rozhodnutí o povolení záměru. Nelze však vyloučit, že bude JES podkladem i pro některé z dalších navazujících řízení. Vždy však lze pro tentýž záměr vydat pouze jedno JES, které může být zkonsumováno vícero následnými řízeními. Není možné, aby bylo pro konkrétní následná řízení vydáno více samostatných JES.

VII. Organizační struktura příslušných orgánů

Zákon o JES neupravuje vnitřní uspořádání příslušných orgánů. S výjimkou vyjádření jiných správních orgánů podle § 4 bude celý proces vydávání JES probíhat právě jako interní činnost jednotlivých příslušných orgánů. Skutečnost, jak bude v rámci jednotlivých správních orgánů vnitřně nastaven proces vydávání JES, je tedy plně v působnosti těchto správních orgánů a jejich organizačního uspořádání. Podle názoru autorů lze předpokládat, že se, s ohledem na komplexnost a možnou šíři JES, bude na jeho vydávání podílet více oprávněných úředních osob. Správní orgány mohou vyčlenit některé konkrétní úřední osoby na vydávání JES, JES může v některých případech vydávat úřední osoba, jejíž oblast odbornosti je konkrétním záměrem nejvíce dotčena. Některé příslušné orgány mohou vydávání JES dát do kompetence jinému organizačnímu útvaru, který z podkladů od ostatních úředních osob vytvoří konečný návrh JES, jako je tomu v případě některých KÚ při vydávání koordinovaného ZS. Pro úplnost dodejme, že jakékoliv interní podklady vydané v rámci příslušného orgánu nejsou vyjádřením ve smyslu § 4, avšak pouze interním odborným podkladem.

VIII. Zvláštní odborná způsobilost

S výše řešenou odborností úředních osob je neoddělitelně spjata otázka zvláštní odborné způsobilosti. Záměrem zákonodárce bylo, aby zavedení institutu JES nevyvolalo potřebu nové zkoušky zvláštní odborné způsobilosti. Vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávních celků (dále také vyhláška o ZOZ), institut JES nikterak nereflektuje.

Přípustné jsou tedy primárně dva výklady, a sice, že k vydání JES je nezbytné mít odbornou způsobilost na všechny oblasti, jichž se konkrétní záměr dotýká a pro něž vyhláška

o ZOZ stanovuje povinnost příslušné zkoušky zvláštní odborné způsobilosti. Druhý výklad, dle názoru autorů však zcela nepřijatelný, umožňuje vydávat JES zcela bez zvláštní odborné způsobilosti, a to právě proto, že ji vyhláška o ZOZ pro vydání JES nestanovuje. Takový výklad je však odmítnout, neboť by popíral smysl zvláštní odborné způsobilosti, nadto by byl, vzhledem ke skutečnosti, že JES v sobě zahrnuje jednotlivé správní úkony, pro něž vyhláška o ZOZ zvláštní odbornou způsobilost vyžaduje, značně na hraně souladu se zákonem.

Autoři považují za optimální a odpovídající záměru zákonodárce umožnit vydávání JES úředním osobám, které disponují alespoň jednou zkouškou zvláštní odborné způsobilosti z oblasti, která je záměrem, pro něž se JES vydává, dotčena. Ostatní úřední osoby, které se na vydávání JES podílejí, budou uvedeny jako oprávněné úřední osoby. Tohoto cíle nejspíš nelze dosáhnout bez novelizace vyhlášky o ZOZ.

K odst. 2

Pro rámcové povolení podle § 221 a násl. stavebního zákona stanovuje zákon o JES výjimku.

Rámcovému povolení podléhají podle § 221 odst. 1 písm. a) a b) stavebního zákona stavby jaderného zařízení a stavby související, nacházející se uvnitř i vně areálu jaderného zařízení, a dále záměry v působnosti jiného stavebního úřadu, tedy Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany a Ministerstva spravedlnosti.

Podléhá-li záměr rámcovému povolení, JES se nevydává jako podklad pro rámcové povolení, avšak až jako podklad pro následné povolení záměru podle stavebního zákona. Na záměry podléhající rámcovému povolení se vztahuje povinná předběžná konzultace podle § 9 odst. 2 zák. o JES (blíže v komentáři k § 9). Správní úkony, namísto nichž se bude JES vydávat, se samostatně jako podklad pro rámcové povolení nevydávají, ale jsou součástí JES vydávaného ve fázi následného povolení záměru podle stavebního zákona. Výjimkou z tohoto pravidla je závazné stanovisko podle § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP, které se jako podklad pro vydání rámcového povolení vyžaduje (vyžaduje-li samozřejmě vydání tohoto stanoviska zákon o posuzování vlivů na ŽP).

Výše uvedená výjimka pro rámcové povolení byla do zákona vložena ve druhém čtení v PsP, a to pozměňovacím návrhem poslankyně Michaely Opltové. Důvodem speciální úpravy je především zásadně odlišná míra podrobnosti dokumentace, která je jako podklad pro vydání rámcového povolení předkládána. Na základě údajů v ní obsažených by nebylo možné relevantně posoudit dopad na všechny dotčené zájmy životního prostředí, a nebylo by tedy možné vydat JES jako plnohodnotný podklad pro následné povolení záměru.

Související ustanovení:

§ 3 odst. 1 a 3 – žádost, § 4 – vyjádření správních orgánů příslušných podle jiných právních předpisů, § 5 – lhůty, § 9 odst. 2 – předběžná konzultace, § 18 odst. 1 – společná ustanovení

Související předpisy:

§ 13 odst. 3 zák. geologické službě, – § 4 odst. 2, § 5 odst. 3, § 5b odst. 1, 8 odst. 1, § 9 odst. 1, § 10 odst. 2, § 12 odst. 2, § 37 odst. 2, § 46 odst. 1, § 56 odst. 1, § 63 odst. 1, § 70 odst. 3, § 83 odst. 8 zák. o ochraně přírody a krajiny, – § 9 zák. o ZPF, – § 149 odst. 7 a 8, § 140 spr. řádu, – § 12 odst. 3, 14 odst. 2 a 16 lesního zákona, – § 1 odst. 4, § 3, § 4 odst. 2 a 3, § 9a zák. o posuzování vlivů na ŽP, – § 17 odst. 1 a § 104 odst. 3 vodního zákona, – § 17 odst. 2 zák. o pohřebnictví, – § 11 odst. 2 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. d) zák. o ochraně ovzduší, – § 14 zák. o st. památkové péči, – § 3 odst. 1 a 2, § 176, § 211, § 213, § 217, § 221 a násl., § 224, § 247 a násl., § 255 a násl. stavebního zákona, – vyhl. o ZOZ

Související judikatura:

- Rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2023 č. j. 4 As 33/2023-26
- Rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008 č. j. 1 As 68/2008-126

Související literatura:

POTĚŠIL, L., HEJČ, D., RIGEL, F., MAREK, D. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020.

§ 3

Žádost

(1) Žádost o vydání jednotného environmentálního stanoviska (dále jen „žádost“) musí obsahovat obecné náležitosti stanovené správním řádem a zároveň všechny náležitosti stanovené jinými právními předpisy pro vydání jednotlivých správních úkonů, namísto nichž se vydává jednotné environmentální stanovisko. Je-li podle více právních předpisů vyžadován shodný údaj, postačí, uvede-li jej žadatel v žádosti pouze jednou.

(2) Součástí žádosti je dokumentace pro povolení záměru, podléhá-li záměr povolování podle stavebního zákona, nebo srovnatelný podklad vyžadovaný jiným právním předpisem²⁾ jako podklad pro první následné řízení, nepodléhá-li záměr povolování podle stavebního zákona.

(3) Neobsahuje-li žádost všechny náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, vyzve správní orgán příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska (dále jen „příslušný orgán“) žadatele bez zbytečného odkladu, nejdéle do 10 pracovních dnů ode dne podání žádosti, k odstranění vad žádosti; přitom postupuje tak, aby mohly být všechny vady odstraněny najednou, je-li to možné. Za tímto účelem příslušný orgán poskytne žadateli přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění vad žádosti. Neodstraní-li žadatel ve stanovené lhůtě vady žádosti, které brání vydání jednotného environmentálního stanoviska, sdělí mu příslušný orgán písemně, že jednotné environmentální stanovisko nemůže být vydáno.

(4) Předloží-li žadatel v průběhu vydávání jednotného environmentálního stanoviska upravenou žádost, použije se obdobně odstavce 3.

²⁾ Například § 27 odst. 9 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

K § 3

Ustanovení se vztahuje k právním aspektům žádosti o JES. Upravuje především její náležitosti, a to zčásti odkazem na správní řád, zčásti samostatně v odstavcích 1 a 2, dále stanovuje postup příslušných orgánů v případě, kdy žádost není bezvadná.

Žadatelem bezvadně zpracovaná žádost a důsledné posouzení její úplnosti a správnosti ze strany správního orgánu jsou klíčem k tomu, aby proběhl celý proces vydání JES bez zbytečných průtahů. Za účelem zjednodušení přípravy žádosti o vydání JES zákon zavádí v § 9 institut předběžné konzultace, kterého může žadatel využít a obrátit se na příslušný orgán ještě před podáním žádosti s návrhem projednat uvažovaný záměr a získat informace k náležitostem žádosti a dalším souvisejícím okolnostem tak, aby bylo možné vydat JES bez zbytečného odkladu po podání žádosti.